

Mirjan van de Hel

Door Angela Hoen

Als kind droomde Mirjan er al van om van tekenen haar beroep te maken, en dan het liefst tekenen voor kinderboeken. Inmiddels is die droom uitgekomen en werkt zij als zelf-standig kinderboekenillustrator en grafisch vormgever.

Photoshop speelt een belangrijke rol in het werk van Mirjan van de Hel. Al leerde zij tijdens haar opleiding voornamelijk werken met traditionele media, het digitaal tekenen sprak haar al snel veel meer aan. Photoshop Creative is benieuwd naar haar manier van werken en zocht haar op in haar woonplaats 's-Hertogenbosch...

De opleiding beviel goed, al wist Mirjan nog niet precies wat ze na haar studie wilde gaan doen. Toen ze op haar eenentwintigste haar diploma in haar zak had, had ze dan ook nog niet het gevoel dat ze klaar was voor de 'echte' wereld: een kunstacademie was de logische volgende stap. Zo belandde Mirjan op de Hogeschool voor de Kunsten Constantijn Huygens te Kampen.

Het is een gure, bewolkte dag als ik aankom op het station van 's-Hertogenbosch. Het is de dag na carnaval en dat is goed te merken aan de uitgestorven straten. Maar als ik eenmaal het knusse huisje van Mirjan binnenstap, zijn de sombere straten al snel vergeten. Naast een wand vol kinderboeken prijken er diverse vrolijke, kleurrijke illustraties aan de muur. Niet haar eigen werk, want, zo vertelt ze, ze kijkt veel liever naar het werk van andere illustratoren die ze bewondert. Tekeningen van Coen Hamelink bijvoorbeeld, of van Klaas Verplancke.

Het bleek een goede keus, want op deze school kwam Mirjan voor het eerst in aanraking met het vak illustratie. "Ik begon in eerste instantie weer met grafisch ontwerpen, maar dat bleek een hoop herhaling te zijn van wat ik bij mijn vorige opleiding al had geleerd. Toen ik de mogelijkheid kreeg om te kiezen voor illustratie was de keuze snel gemaakt." Na een geruime tijd in Kampen te hebben gewoond, verruilde Mirjan het oude stadje aan de IJssel voor Noord Brabant. Ze verhuisde naar Den Bosch, en daar voelt ze zich na al die omzwervingen goed op haar plek. "Den Bosch is een gezellige en sfeervolle oude stad. Bovendien zijn de mogelijkheden voor mij hier ook een stuk beter."

Omzwervingen

Als kind was Mirjan al dol op prentenboeken en was ze altijd in de weer met potloden en verf. Ze wist dan ook al op jonge leeftijd dat ze graag iets met tekenen wilde gaan doen. Tot haar grote vreugde kwam ze er tegen het einde van de middelbare school achter dat daar ook daadwerkelijk opleidingen voor bestaan. Vol enthousiasme koos ze voor de opleiding Reclame en Grafisch ontwerpen aan het CIBAP. Zo vertrok ze als zeventienjarig meisje in haar eentje van Exmorra, een klein dorpje in Friesland, naar Zwolle.

Traditioneel of digitaal

Zowel op het CIBAP als op de Kunstacademie leerde Mirjan werken met de computer en werd ze ingeleid in de basisbeginselen van Photoshop. Ze was onder de indruk van de mogelijkheden van digitaal tekenen. Toch werd dit, met name op de kunstacademie, niet erg gestimuleerd.

Mijn Eerste Lijsters Coverillustraties

Junior Lijsters Coverillustraties

Ik wil niet schilderen
Illustraties en
vormgeving

Opvoeden Illustratie
bij een artikel over
het opvoeden
van kinderen

“Ik begin vaak met het tekenen van een paar simpele vlekken. Zonder teveel na te denken maak ik hier spontane beelden van”

“De docenten waren ervan overtuigd dat je als kunstenaar veel beter met traditionele media kunt werken, omdat je op de computer niet de mogelijkheid hebt om echt je eigen handschrift in je werk te leggen.” Gelukkig dacht Mirjan daar zelf heel anders over en zette ze door. Langzaam leerde ze zichzelf steeds meer technieken in Photoshop en raakte ze vertrouwd met het programma. Op haar eigen computer laat ze een aantal voorbeelden zien van de eerste werken die ze met Photoshop heeft gemaakt. Al ziet het er op het eerste gezicht prima uit, aan het kleine aantal simpele lagen is duidelijk te zien dat ze een groot aantal mogelijkheden van het programma nog niet had ontdekt. “In het begin tekende ik alles met de hand. Ik wist nog niks van maskers

of aanpassingslagen, selecteerde alles met de Toverstaf, keerde de selectie om en tekende dan handmatig alle schaduwen in de afbeelding. Dit kostte vaak enorm veel tijd en een hoop frustraties als het niet goed ging, wat achteraf gezien natuurlijk helemaal niet nodig was geweest.” Ze kan daar nu om lachen, maar legt me tegelijkertijd uit dat ze ook heel bewust zo kritisch mogelijk naar haar eigen werk kijkt. Hierdoor leert ze zichzelf tenslotte ook weer nieuwe technieken aan. “Het gebeurt regelmatig dat ik achteraf naar een van mijn werken kijk en helemaal niet zo tevreden ben, omdat ik vind dat sommige dingen best nog wel beter kunnen. Dan ga ik uitzoeken hoe ik dat de volgende keer anders kan doen. Hopelijk wordt mijn werk daar steeds beter van.”

Vlekkendingen

Op de vraag hoe Mirjan meestal te werk gaat, legt ze me uit dat ze het liefst vanuit haar intuïtie werkt. Tijdens haar studie aan de Kunstacademie ontdekte ze een leuke manier om inspiratie op te doen. “Ik ben een keer zomaar begonnen met het schilderen van een paar hele simpele vlekken. Zonder na te denken ben ik hier spontane beelden uit gaan maken, waarmee ik vervolgens verder kon werken. Soms kan ik de vlekken daarna weer weglaten en ze alleen als hulpmiddel gebruiken.” Deze manier van werken beviel zo goed dat Mirjan de techniek nog steeds vaak toepast. Een goed

voorbeeld hiervan is ‘Strangers’. “Dit was typisch zo’n werk waarbij ik gewoon begonnen ben met een paar vlakken en kleuren, en heel langzaam kwamen daar ineens een aantal vreemde persoonnetjes uit voort. Het roze poppetje links onder sprak me op een of andere manier erg aan. Ik wist dat ik daar iets mee moest doen, daarom heb ik besloten om hem ook als logo te gaan gebruiken.” Inmiddels zijn de vlekken een vaste manier van werken voor Mirjan geworden, waarop ze al schetsende tot een eindresultaat komt.

Van prentenboek tot flyer

De grootste wens die Mirjan als beginnend illustrator had was het illustreren van een prentenboek. Die wens kwam uit met het boek ‘Ik wil niet schilderen’, in opdracht van uitgeverij Bakermat. Inmiddels zijn daar al behoorlijk wat boeken bijgekomen en illustreerde Mirjan onder andere de nieuwe omslagen van de Junior Lijsters, waaronder ‘Tin Toeval en het geheim van het tweebeenseiland’ van Guus Kuijer, ‘Superduck valt aan’ van Rindert Kromhout en ‘Mijn moeder is een heks’ van Emma Barnes. Ook maakte ze een aantal illustraties voor de NCRV-gids en deed ze de vormgeving voor het muziekboek voor jonge gitaarspelers ‘Tante Saar en haar gitaar’ van uitgeverij Kavepé Music. Dat is een imposante lijst met opdrachtgevers. Toch vindt Mirjan het nog altijd lastig om te zorgen voor genoeg opdrachten. “Het is natuurlijk geweldig als je een grote

opdracht krijgt om de illustraties te verzorgen voor een bepaald kinderboek, maar helaas is dit vaak maar eenmalig. Voor het volgende boek willen ze toch vaak weer wat anders.” Het is daarom van groot belang dat je jezelf constant blijft promoten en je niet vastpint op één onderwerp. Mirjan doet dit door zoveel mogelijk contacten te onderhouden met auteurs en door af en toe haar portfolio naar uitgeverijen te versturen. Ze richt zich daarbij niet alleen op kinderboeken, maar ook op puur grafisch werk. Een tijdje geleden heeft ze haar eigen flyers laten drukken die ze verspreidt op openbare plaatsen. “Ik leg ze bijvoorbeeld in de bibliotheek en soms zelfs in de supermarkt. Er kan af en toe een opdracht uit voortkomen, bijvoorbeeld van iemand die een leuke uitnodiging wil laten ontwerpen. Je weet maar nooit!” Natuurlijk heeft Mirjan ook een leuke website om haar werk te promoten. Vandaag de dag is het essentieel om jezelf goed te presenteren op internet, zeker binnen dit vakgebied. “Makkelijk is het zeker niet, maar als je genoeg motivatie bezit, dan is en blijft het toch de leukste baan die er is!”

“Ik leg mijn flyers af en toe in de bibliotheek en soms zelfs in de supermarkt. Er kan zomaar een opdracht uit voortkomen”

